

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

Factors affecting English speaking anxiety among 3rd year students of
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Chiangmai Campus

พระณัฐพล คำตัน PhraNattapon Kumton

เดชา ตาละนีก Decha talanuek

พระธนากร แปงเงิน PhraTanagorn Pangngern

พระสรารัฐ วรรณฤทธิ PhraSarawut Wannarit

พระเดือน นายจาง PhraDuen Nayjang

เจียงคำ ชามุนตรี Chiengkham Samounty

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

dacha.tal@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 พบว่า นิสิตมีความวิตกกังวลหากสอบไม่ผ่านในรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.13) และ ($S.D$ = 0.74) 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 พบว่า (1) การสอบ ปัจจัยนี้เกิดจากสาเหตุหลายประการเช่น กลัวการสอบซึ่งทำให้เกิดความไม่สบายใจ (2) ความตื่นเต้น เนื่องจากขาดการเตรียมตัว ต้องมีการเรียนรู้เพิ่มเติม เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ (3) ความประหม่าขาดความมั่นใจจากการคาดการณ์

ล่วงหน้า เช่น การคิดว่าตนเองจะไม่สามารถทำได้หรือจากปัจจัยภายนอก เช่น กลัวอาจารย์หรืออาจเกิด
จากสิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ: ความวิตกกังวล, การพูดภาษาอังกฤษ, นิสิต,

Abstract

This article aimed 1) to study factors affecting English speaking anxiety among 3rd year students Mahachulalongkornrajavidyalaya University Chiang Mai Campus. 2) to compare the factors affecting the anxiety of speaking English in the 3rd year Mahachulalongkornrajavidyalaya University Chiang Mai Campus. The sample was quantitative research. The instrument for collecting data was a questionnaire. Analysis data by $\bar{X}$ and (S.D).

The research results were found as follows; 1) Factors affecting English speaking anxiety level of 3rd year English language students found that the students had moderate anxiety if they failed the exam in the English speaking course ($\bar{x}$ = 3.13) and (S.D = 0.74) 2) Factors affecting English speaking anxiety level of 3rd year English language students found that: (1) Examination This factor was caused by several reasons such as Fear of exams which cause discomfort. (2) Excitement due to lack of preparation requires further learning. (3) Confidence, lack of confidence from foreseeing, such as thinking that one will not be able to do it, or from external factors such as fear of the teacher or may be caused by the environment.

Keyword: Anxiety, English Speaking, , MCU's Student.

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่างๆ (อารีรักษ์และคณะ, 2554; Dolati and Mikaili, 2011) ทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และเข้าใจวิถีทัศน์ของชาติอื่นๆ (กาญจนา, 2551; Manivannan, 2006)

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งทางการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน (อารีรักษ์ และ สิริพร, 2553) โดยเฉพาะหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้มีการเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา (อรพรรณ, 2554) แต่กระนั้นการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษก็มีปัญหาโดยตลอด ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษ ได้อย่าง ถูกต้อง (บุบผา, 2555) จนกระทั่งเข้าสู่การเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาก็เกิดปัญหา เนื่องจากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่า มาตรฐาน (Prapphal, 2001)

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่นิสิตไทย มีปัญหามากที่สุดทั้งๆที่ทักษะการพูดก็มีความสำคัญต่อนิสิตในประเทศไทยเป็นอย่างมาก (Tribolet, 2012; Sarkis, 2012) การศึกษาของ อติศา และคณะ (2547) ชี้ให้เห็นสาเหตุและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดของนิสิตไทยคือ จำนวนผู้เรียนในแต่ละชั้นเรียนมีมากเกินไปการขาดครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญหรือเวลาที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษมีจำกัด และเวลาส่วนใหญ่ถูกใช้ในการสอนทักษะอื่นที่เห็นว่าจำเป็นกว่า เช่น การอ่านจึงทำให้การฝึกฝนและการเรียนรู้ทักษะการพูดของผู้เรียนไม่ ประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนจึงไม่สามารถสื่อสารได้ ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกประเทศที่กำลังจะก้าวสู่ ประชาคมอาเซียนซึ่งในปี 2558 ประเทศต่างๆในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (Association of South East Asian Nations: ASEAN) มีการลงนามความร่วมมือเพื่อเปิดเขตการค้าเสรีใน ภูมิภาค (นุชจิ ทวีวงศ์, 2552) ทำให้แต่ละประเทศสามารถ เคลื่อนย้ายการลงทุนรวมถึงการเคลื่อนย้ายแรงงาน ได้อย่างเสรี ในสาขาต่างๆรวมทั้ง สิ้น 8 สาขา ประกอบด้วย วิชาชีพเกี่ยวกับการรักษาหรือการแพทย์ (Medical Services) วิชาชีพเกี่ยวกับทันตกรรม (Dental Services) วิชาชีพพยาบาล (Nursing Services) วิชาชีพด้านวิศวกรรม (Engineering Services) วิชาชีพ ด้านสถาปัตยกรรม (Architectural Services) วิชาชีพเกี่ยวกับการสำรวจ หรือนักสำรวจ (Surveying Qualification) วิชาชีพบัญชี (Accountancy Services) และวิชาชีพด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยว (Hotel Services and Tourism) (ขวัญใจ, 2555) ดังนั้นจึงจำเป็นที่นิสิตระดับอุดมศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยต่างๆในประเทศไทย โดยเฉพาะ 8 สาขาวิชาที่จะก้าวเข้าสู่ ตลาดแรงงานในอนาคต ต้องมีการเตรียมความพร้อม รวมไปถึงการเร่งพัฒนาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นสภาพปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษที่นิสิตคิดว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนและใช้ทักษะในการสื่อสารโดย การฟัง พูด อ่านและเขียนของนิสิตมาจากสาเหตุต่างๆ พบว่า นิสิตเรียนภาษาอังกฤษไม่ดีเพราะพื้นฐานความรู้อ่อน มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดรองลงมาไม่รู้ศัพท์ภาษาอังกฤษ เมื่อนิสิตต้องทำกิจกรรมห้องที่ต้องใช้ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษพบว่าใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผิด มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาไม่มีเนื้อหาที่จะเขียน และไม่รู้จักประโยคหรือสำนวนภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ตามลำดับ ซึ่งปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษที่นิสิตคิดว่าการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตมาจากสาเหตุต่างๆ ต่อไปนี้พบว่าขาดความมั่นใจ และไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ตรงตามความตั้งใจรองลงมาไม่รู้ศัพท์ภาษาอังกฤษและไม่รู้หลักไวยากรณ์ (Journal of MCU Humanities Review Vol. 4 No. 1 January-June 2018 69)

ด้วยเหตุนี้คณะผู้วิจัยได้เห็นปัญหาดังกล่าวในชั้นเรียนและเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตโดยเฉพะอย่างยิ่งปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความวิตกกังวลและ ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ อีกทั้งยังเป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงต้นเหตุของปัญหาเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างตรงจุด ซึ่งจะส่งผลให้นิสิตเหล่านี้สำเร็จการศึกษาออกไปรับใช้สังคมและเป็นการกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่3 สาขาภาษาอังกฤษ
- 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษระหว่างนิสิตบรรพชิตและนิสิตคฤหัสถ์ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ (Bilingual Program) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่วิจัย คือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ประชากร คือ นิสิต ชั้นปีที่ 3 ห้องเรียน Bilingual มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ จำนวน 15 รูป/คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 1 ชนิด ได้แก่ 1) แบบสอบถาม (ลักษณะเป็นแบบตัวเลือก องค์ประกอบ คือ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลและความคิดเห็นของนิสิต) ใช้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564 อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้พบว่า นิสิตมีระดับความวิตกกังวลหากสอบไม่ผ่านรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ นิสิตจะตื่นเต้นหากต้องพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ได้ เตรียมตัวล่วงหน้า นอกจากนี้ พบว่า นิสิตมีระดับความวิตกกังวลระดับปานกลางเมื่อรู้ว่าตนเอง ไม่เข้าใจในสิ่งที่อาจารย์กำลังพูดภาษาอังกฤษ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของลักขณา สิริวัฒน์ (2545:70) ซึ่งได้ กล่าวไว้ว่า ความวิตกกังวล (Anxiety) เป็นความรู้สึกชนิดหนึ่งที่ไม่สบายใจ ซึ่งจะออกมาในรูปของ ความกลัว (Fear) เช่น กลัวการสอบ กลัวสอบตก ซึ่งความกลัวเหล่านี้จะก่อให้เกิดความไม่สบายใจ

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของ นิสิตหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564

1) การสอบ ปัจจัยนี้เกิดจากสาเหตุหลายประการเช่น กลัวการสอบซึ่งทำให้เกิดความไม่สบายใจ โดยสอดคล้องกับ ทฤษฎีของ แครชเชน (Krashen, 1995:75-76) ได้อธิบายว่า ผู้เรียนจะออกเสียงภาษาที่เรียนได้เมื่อผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษานั้น ๆ โดยได้รับปัจจัยป้อนที่มีความหมายสามารถเข้าใจได้ และผู้เรียน ต้องเรียนรู้ภาษา และพร้อมสอบ โดยปราศจากการบังคับ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักขณา สิริวัฒน์ (2545 : 70) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ความวิตกกังวล (Anxiety) เป็นความรู้สึกชนิดหนึ่งที่ไม่สบายใจซึ่งจะออกมาในรูปของความกลัว (Fear) เช่น กลัว การสอบ กลัวสอบตก

2) ความตื่นเต้น เนื่องจากขาดการเตรียมตัวต้องมีการเรียนรู้เพิ่มเติม เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจเช่น การเรียนพิเศษเพิ่มเติมนอกห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Brown (1994 : 141-

142) ได้จัดประเภทความวิตกกังวลออกเป็นสองประเภทต่างกัน ได้แก่ ความวิตกกังวล ประเภทนี้จะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น เช่นกลัวจะเรียนได้ไม่ดีกลัวจะสอบตกความกังวลใจประเภทนี้จะส่งผลกีดกันให้ผู้เรียนขยันขันแข็ง ซึ่งทำให้ผลการเรียนดีขึ้น และความวิตกกังวลทำให้ผลการเรียนเป็นไปในทางที่ไม่ดี เช่น การวิตกกังวลมาก ๆ ทำให้สิ่งที่เราลืมสิ่งที่เรารู้ไปชั่วขณะทำให้วุ่นวายใจคิดไม่รอบคอบ ซึ่งความวิตกกังวลประเภทนี้เรียกว่า Debilitating Anxiety โดย Kleinmann (อ้างถึง Phillips 2005:7) พบว่า Debilitating Anxiety มีผลกระทบ อย่างมากต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น

3) ความประหม่าขาดความมั่นใจจากการคาดการณ์ล่วงหน้า เช่น การคิดว่าตนเองจะไม่สามารถทำได้หรือจากปัจจัยภายนอก เช่น กลัวอาจารย์หรืออาจเกิดจากสิ่งแวดล้อม เช่น ในกรณีที่อภิปรายงานหน้าชั้นเรียนแล้วเกิดอาการประหม่าจากสภาพแวดล้อมในห้องเรียนและจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสาท อิศรปริดา (2531 : 45) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวลไว้ว่า หมายถึง ความวุ่นวายใจที่เกิดขึ้นจากการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะมีสิ่งใดเกิดขึ้นหรือจะมีภัยอันตรายใด ๆ เกิดขึ้นแก่ตนความวิตกกังวลต่างจากความกลัวตรงที่ว่า ความวิตกกังวลเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากความนึกคิดภายในตนเอง (Subjective Danger) ส่วนความกลัวเป็นสิ่งที่เกิดจากสิ่งอื่นที่อยู่ภายนอก (Objective Danger)

อภิปรายผลการวิจัย

ถ้าพิจารณาจากทฤษฎีความวิตกกังวลของเยล (Yale Theory) ซึ่งกล่าวไว้ว่าความวิตกกังวลจะมีผลต่อคนเราอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสิ่งเร้ารวมทั้งลักษณะของบุคคลด้วยอันได้แก่ เป้าหมายและค่านิยมของตัวบุคคลนั้น ซึ่งตีความได้ว่าความวิตกกังวลอาจมีทั้งผลดีและผลเสีย ทฤษฎีของเยล ไม่ได้กำหนดในเรื่องของผลที่เกิดจากความวิตกกังวล แต่กล่าวถึงความวิตกกังวลจะมีผลต่อตัวเราอย่างไรขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสิ่งเร้าและบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ๆ ดังนั้นความวิตกกังวลอาจจะมีทั้งผลดีหรือผลเสีย ทั้งนี้แล้วแต่วิธีการตอบสนองที่บุคคลใช้เช่น การตอบสนองโดยหา วิธีการที่เหมาะสมและแก้ไขได้ถูกจุด ซึ่งจะช่วยพัฒนาบุคคลเกิดผลดีแก่ตัวบุคคลแต่ในทางตรงข้าม กัน ถ้าบุคคลยอมแพ้ต่อความวิตกกังวล เช่น คิดว่าหมดหนทางที่จะแก้ไขปัญหาก็มีวิธีการแก้ไข ปัญหาที่ไม่ตรงกับประเด็นสำคัญของปัญหาการตอบสนองดังกล่าวย่อมเป็นอันตรายหรือเกิดผลเสียต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพของบุคคลนั้น

เมื่อบุคคลที่มีความวิตกกังวลเป็นระยะเวลานาน โดยไม่สามารถหาวิธีการที่เหมาะสมเพื่อลดหรือ ขจัดความวิตกกังวลให้หมดไป บุคคลนั้นจะเกิดขบวนการทางจิตใจโดยหันไปใช้วิธีการที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงเพื่อลดความตึงเครียดของจิตใจเรียกว่า การใช้กลวิธีในการป้องกันตนเอง (Defense Mechanism) ซึ่งแม้ว่าจะช่วยลดความวิตกกังวลไปได้บ้างแต่มีผลเสีย คือ ถ้าใช้มากจะทำให้บุคคลลืมนึกความเป็นจริงของโลก (Reality) หรือไม่เข้าใจตนตามความเป็นจริง (Actual self) มากยิ่งขึ้น ซึ่งทำให้เป็นโรคจิตในระยะต่อมา

เมื่อพิจารณาถึงความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตกับทฤษฎีความวิตกกังวล ของเยล (Yale Theory) ซึ่งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันเพราะจากผลการวิจัย พบว่า มีความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากหลายด้าน เช่น ความวิตกกังวลในการสอบไม่ผ่านรายวิชา การพูดภาษาอังกฤษโดยไม่มีการเตรียมตัวมาล่วงหน้าหรือความรู้สึกประหม่าจนลืมสิ่งที่ตั้งใจจะพูด เป็นต้น เห็นได้ว่า ถ้านิสิตเลือกวิธีการตอบสนองเพื่อจะแก้ปัญหาความวิตกกังวลในการพูด ภาษาอังกฤษของตนเองสิ่งที่ควรปฏิบัติคือการฝึกฝนทักษะทางด้านการพูดภาษาอังกฤษให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีหลายวิธีที่สามารถเพิ่มทักษะในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิต ได้แก่

1) การฝึกพูดแล้วก็พูดเป็นวิธีง่ายๆ เพื่อเพิ่มความมั่นใจในตัวเอง เพิ่มโอกาสทางการพูด โดยฝึกพูด บ่อยๆ กับทุกคนเท่าที่คุณจะทำได้อย่าอายที่จะพูดผิดยิ่งฝึกมากเท่าไรความมั่นใจในการพูดและความรู้ทางด้านศัพท์ความถูกต้องในการออกเสียงก็ยิ่งจะเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

2) ฟังข่าวและฟังเพลงภาษาอังกฤษ เพื่อฟังการออกเสียงของคำศัพท์แล้วคุณจะได้เรียนรู้ศัพท์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นด้วยยิ่งฟังมากยิ่งเรียนรู้มาก

3) ดูหนัง การดูหนังภาคภาษาอังกฤษแล้วพยายามใส่ใจคำศัพท์ใหม่ๆ และออกเสียง ตามพยายามเลียนแบบการพูดของดาราให้สนุกสนานและเพลิดเพลินไปพร้อมกับการชมภาพยนตร์

4) เกมสามารถช่วยยกกระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจในการเรียนภาษามากขึ้นและยังช่วยให้บรรยากาศในการเรียนภาษาดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ข้อดีอีกอย่างของเกมคือ ช่วยให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวลลงทำให้สามารถพูด ได้อย่างคล่องแคล่วขึ้น และทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา

แต่ถ้านิสิตเลือกวิธีการตอบสนองแบบยอมแพ้ต่อความวิตกกังวล นิสิตจะรู้สึกว่าการฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยาก ซึ่งตนเองไม่มีความมั่นใจในบุคลิกภาพของตนเอง ด้วยแล้วจึงทำให้หมดหวังยอมแพ้ในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งทำใจยอมรับกับข้อด้อยของ

ตนเองและไม่พยายามเรียนรู้เพิ่มเติมและแก้ไขหรือจัดความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของตนเองให้หมดไป

ความกังวลเป็นเรื่องธรรมชาติอย่างหนึ่งที่พบได้เป็นปกติในมนุษย์เพื่อเตรียมพร้อมในการเผชิญปัญหาหรือสถานการณ์ความเครียดต่าง ๆ ซึ่งแสดงออกทั้งในทางความคิดและความรู้สึกทางกาย ผลักดันให้คนเราแก้ปัญหาและคิดพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ปัจจัยที่ชักนำให้เกิดอาการ ได้แก่ ความรู้สึกประหม่าง่ายไม่มั่นใจตนเอง ตัดสินใจไม่ค่อยได้ ซึ่งอาการเหล่านี้ส่งผลให้นิสิตมีความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ

สรุป

สรุปผลการวิเคราะห์ ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 15 คน เป็นบรรพชิต จำนวน 6 รูป คิดเป็นร้อยละ 40% เป็นคฤหัสถ์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60% ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 21-23 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7% รองลงมาคืออายุ 24-26 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20% และอายุ 18-20 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3%

ในส่วนของตอนที่ 1 จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตาราง 4.1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ จำแนกระหว่าง บรรพชิตกับคฤหัสถ์

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ(%)
บรรพชิต	6	40%
คฤหัสถ์	9	60%
รวม	15	100%

จากตาราง 4.1 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 15 คน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นคฤหัสถ์ จำนวน 9 คน คิดเป็น ร้อยละ 60%

ตาราง 4.2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มนิสิตที่เรียนสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ จำแนกตามอายุ

รายงานสืบจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 8 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 เรื่อง “พระพุทธศาสนา กับ แนวโน้มโลกยุคใหม่ : วิถีครู
 บาศรีวิชัยสู่อารยธรรมร่วมสมัย” “Buddhism and New Global Trends : The Footprint of Khrua Sriwichai Towards
 Contemporary Civilization”

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ(%)
18-20	2	13.3%
21-23	10	66.7%
24-26	3	20%
มากกว่า 26	-	-
รวม	15	100%

จากตาราง 4.2 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 15 คน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม นิสิต
 ที่เรียนสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ พบว่า มีอายุอยู่ในช่วง 21-23 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ
 66.7% รองลงมาคืออายุ 24-26 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็น ร้อยละ 20% และอายุ 18-20 ปี จำนวน
 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3%

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตรสาขาวิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนของความวิตกกังวลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความวิตกกังวล
 ในการพูดภาษาอังกฤษ ของนิสิตหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564

ข้อ	ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกไม่มั่นใจใน ตนเอง เมื่อต้องพูด ภาษาอังกฤษ ในชั้นเรียน เช่น การแนะนำ ตนเอง การ นำเสนอรายงาน เป็น ต้น	2.93	0.88	ระดับปานกลาง
2	ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลอย่างมาก เมื่อข้าพเจ้าถูกเรียกให้ ตอบและ ให้พูดในชั้นเรียนวิชาการพูด ภาษาอังกฤษ	2.86	0.74	ระดับปานกลาง

รายงานสืบจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 8 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 เรื่อง “พระพุทธศาสนา กับ แนวโน้มโลกยุคใหม่ : วิถีครู
 บาสุริยชัยสู่อารยธรรมร่วมสมัย” “Buddhism and New Global Trends : The Footprint of Khrua Sriwichai Towards
 Contemporary Civilization”

3	ข้าพเจ้ารู้สึกตกใจกลัวเมื่อรู้ว่า ตนเองไม่เข้าใจในสิ่งที่ อาจารย์ กำลังพูดภาษาอังกฤษ	2.86	0.83	ระดับปานกลาง
4	ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลว่าอาจารย์ ผู้สอนภาษาอังกฤษ จะแก้ไข ข้อผิดพลาดทันที ทันใดที่ข้าพเจ้า พูดภาษาอังกฤษผิด	3.13	0.74	ระดับปานกลาง
5	ข้าพเจ้ารู้สึกใจเต้นแรงและตัวสั่น เมื่อรู้ว่ากำลังจะถูก เรียกให้พูด ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	2.73	0.79	ระดับปานกลาง
6	ในช่วงเวลาเรียนภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลเมื่อต้อง ตอบ คำถามที่ไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า	2.73	0.96	ระดับปานกลาง
7	ข้าพเจ้ารู้สึก วิตก กังวล ว่า จะ พูดผิด เมื่อ ต้องพูด ภาษาอังกฤษ	2.86	0.91	ระดับปานกลาง
8	ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่อต้องพูด ภาษาอังกฤษกับ ชาวต่างชาติ	2.73	0.88	ระดับปานกลาง
9	ข้าพเจ้ากลัวที่จะใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อแสดงความ คิดเห็นอย่างไม่ เป็นทางการ	2.80	0.86	ระดับปานกลาง
10	ข้าพเจ้ารู้สึกกระวนกระวายและ วิตกกังวลจนลืมสิ่งที่ ข้าพเจ้าเคย เรียนรู้มา หาก ต้อง พูด ใน สถานการณ์ที่ไม่ คั่นเคย	2.60	0.82	ระดับปานกลาง
11	ข้าพเจ้ามักจะวิตกกังวลว่านิสิต คนอื่นจะพูด ภาษาอังกฤษได้ ดีกว่า	2.80	1.01	ระดับปานกลาง

12	แม้ว่าข้าพเจ้าจะเตรียมตัวในการ พูดมาอย่างดีแต่ ข้าพเจ้ายังรู้สึก วิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ	2.86	0.83	ระดับปานกลาง
13	ข้าพเจ้ามีความวิตกกังวลหาก สอบไม่ผ่านรายวิชาการพูด ภาษาอังกฤษ	2.53	0.91	ระดับปานกลาง
14	ข้าพเจ้ากังวลเมื่อต้องเป็นผู้เริ่ม การพูดคุยก่อน	2.66	1.04	ระดับปานกลาง
15	ข้าพเจ้าวิตกกังวลว่าผู้อื่นจะไม่ เข้าใจในสิ่งที่ ข้าพเจ้าพูด	2.80	0.86	ระดับปานกลาง
16	ข้าพเจ้าเกิดความวิตกกังวลและ ไม่มั่นใจ ทุกครั้งเมื่อต้องพูด ภาษาอังกฤษ	2.80	0.77	ระดับปานกลาง
17	ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลขาด แรงจูงใจในการพูด ภาษาอังกฤษ	2.80	0.86	ระดับปานกลาง
18	ข้าพเจ้ากังวลว่าจะออกเสียง ภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน	2.93	0.88	ระดับปานกลาง
	รวม	2.80	0.86	

สรุปผลการวิเคราะห์ ตอนที่2 ศึกษาระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของ นิสิตหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564

ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตมีระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 4 ลำดับแรกดังนี้ นิสิตรู้สึกวิตกกังวลว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ จะแก้ไขข้อผิดพลาดทันที ทันใดที่ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษผิด ($\bar{x}$ = 3.13) นิสิตมีความรู้สึกไม่มั่นใจในตนเอง เมื่อต้องพูด ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน เช่น การแนะนำตนเอง การนำเสนอรายงาน ($\bar{x}$ = 2.93) นิสิตกังวลว่าจะออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน ($\bar{x}$ = 2.93) นิสิตรู้สึกตกใจกลัวเมื่อรู้ว่าตนเองไม่เข้าใจในสิ่งที่ อาจารย์กำลังพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{x}$ = 2.86)

19-20 มีนาคม พ.ศ. 2565 ณ หอประชุมสมเด็จพระมหาธีรราชวิทยาลัยสงฆ์สาธุ มหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปศึกษาและปรับปรุงด้านปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่3 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตเชียงใหม่ และแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป
2. อาจารย์ควรช่วยให้นิสิตเอาชนะความวิตกกังวล โดยส่งเสริมให้นิสิตรู้สึว่าตนเองประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษ
3. อาจารย์ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อลดความวิตกกังวลของนิสิต ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนิสิต มีการให้คะแนนทุกๆชั่วโมงที่จัดการเรียนการสอนเพื่อเป็นการเสริมแรง
4. ควรศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในกลุ่มเป้าหมายอื่น
5. สามารถนำเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาทักษะการพูด ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนิสิตได้

References

- กาญจนา ขาดตระกูล. (2551). “การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษของเจ้าของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม”. วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. 4(2):1-18.
- ขวัญใจ เตชเสนสกุล. 2555. (20 สิงหาคม 2564). ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะที่แรงงานไทยยังต้องพัฒนา. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.thai-aec.com/458>
- นุสจิ ทวีวงศ์. 2552. (30 สิงหาคม 2564). กฎบัตรอาเซียน
รัฐธรรมนูญที่ใช้ปกครองกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนจะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : [http:// www.thaingo.org](http://www.thaingo.org).
- บุบผา อยู่ทรัพย์. (2555). “การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนิสิตระดับอุดมศึกษาผ่านการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้”. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
8(2):189-204
- ประสาธ อิศรปริดา. (2531). จิตวิทยาการศึกษา. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยาเขตมหาสารคาม.

- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2545). *สุขวิทยาจิตและการปรับตัว*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียน สโตร์
- อรพรรณ วีระวงศ์. 2554. (18 กันยายน 2564). งานวิจัย มศว ระบุเด็กไทยเรียนอังกฤษเพื่อสอบ
มากกว่านำมาใช้ในชีวิตประจำวัน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.manager.co.th>
- อดิศา เตียว และคณะ. (2547). *โครงการข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
ระดับอุดมศึกษาในภาคใต้*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง และ สิริพร ปาณาวงษ์. (2553). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษโดยใช้
ปัญหาเป็นฐาน สำหรับครูผู้สอนช่วงชั้นที่2”. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 12(2):
17-31.
- Brown, H. D. (1994). *Principles of language learning and teaching*. Upper Saddle River,
NJ: Prentice Hall.
- Krashen (1995). *The Natural Approach Language Acquisition in the classroom*. London:
Prentice Hall Europe.
- Manivannan, G. 2000. Importance of the English Language. Retrieved from
[http://www.usingenglish.com/teachers/articles/importance-English-
language.htm](http://www.usingenglish.com/teachers/articles/importance-English-language.htm)
- Philips, L. 2005. A Study of the Impact of Foreign Language Anxiety on Tertiary
Student’s oral performance. Unpublished MA Thesis. Hong Kong: The University
of Hong Kong.
- Prapphal, K. 2001. English of Thai learners and directions of English teaching in
Thailand. *Journal of English Studies*. 1(1):6-12.
- Sarkis, R. 2012. Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-
confidence. *American Journal of Education Sciences*. 2(4): 19-23.
- Tribolet, C. 2012. Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-
confidence. *American Journal of Education Sciences*. 2(3): 36-40.